

Arrest

**nr. 60 774 van 29 april 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. BELDERBOSCH verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, dient op 25 september 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf gegrond op artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 20 januari 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze aanvraag onontvankelijk, met kennisgeving op 8 februari 2011. Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 25.09.2009 werd ingediend door:

*S., A.
nationaliteit: Marokko
geboren te (...) op (...)
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of van de nationale identiteitskaart hetzij de motivering toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarden op grond van artikel 9bis, § 1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door de wet van 15.09.2006.

Bijgevolg verzoek ik u (...)

Op 8 februari 2011 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt onder de vorm van een bijlage 13.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker betitelt zijn verzoekschrift als: *“VERZOEKSCHRIFT HOUDENDE HET BEROEP TOT NIETIGVERKLARING VAN EEN BESLISSING VAN DE STAATSSECRETARIS VAN MIGRATIE- EN ASIELBELEID HOUDENDE DE WEIGERING VAN EEN AANVRAAG OM MACHTIGING TOT VERBLIJF CF. ART. 9bis VREEMDELINGENWET.”*

Op pagina 1 van het verzoekschrift stelt hij: *“Mijn cliënt vraagt mij om beroep in te stellen tegen de beslissing dd. 20 januari 2011 van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, houdende de onontvankelijkheidsverklaring van een aanvraag om machtiging tot verblijf cf. art. 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met referte D.V. 6.733.103, waarvan kennis werd gegeven op 8 februari 2011, wat met huidig verzoekschrift gebeurt (kopie van de beslissing waartegen beroep en van de akte van kennisgeving in bijlage als stuk 1).”*

Bij het verzoekschrift wordt niet alleen de bestreden beslissing toegevoegd maar ook een kopie van het bevel om het grondgebied te verlaten. In het beschikkend gedeelte van het verzoekschrift stelt verzoeker: *“de bestreden beslissing van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid houdende de onontvankelijkheidsverklaring van een aanvraag om machtiging tot verblijf cf. art. 9bis van de wet van 15 december 1980, met referentie 6.733.103, te vernietigen, zodat opnieuw, en ditmaal zonder schending van in België geldende rechtsnormen, kan worden beslist over de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker.”*

Het voorwerp van het beroep moet in het inleidend verzoekschrift worden aangegeven (RvS 13 januari 2000, nr. 84.675). Verzoeker geeft niet op voldoende duidelijke wijze te kennen dat hij beroep aantekent tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, aan hem uitgereikt op 8 februari 2011.

De Raad gaat er derhalve van uit dat verzoeker enkel beroep aantekent tegen de hierboven deels geciteerde bestreden beslissing die louter instructies bevat om een bevel om het grondgebied te verlaten te geven en niet tegen het bevel (bijlage 13) dat aan het verzoekschrift wordt toegevoegd en waar tegen geen enkel middel wordt ontwikkeld.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker aan: *"Schending van de wet, m.n. schending van de inhoudelijke beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald schending van het zorgvuldigheidsbeginsel."*

Hij verwoordt het middel als volgt:

"De bestreden beslissing wordt enkel gemotiveerd door de overweging:

"De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen: Een afschrift van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of van de nationale identiteitskaart hetzij de motivering toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door de wet van 15.09.2006.."

Verzoeker laat gelden dat hij aan zijn toenmalige advocaat, die het verzoek om machtiging tot verblijf heeft ingediend, een kopie van zijn internationaal erkend paspoort heeft gegeven, met het oog op de voeging bij de stukken van het regularisatiedossier, en dat zijn toenmalige advocaat hem ook steeds verzekerd heeft dat dit document in kwestie bij de aanvraag was gevoegd.

Verzoeker is er dus sterk van overtuigd dat de aanvraag wel degelijk vergezeld ging van een kopie van zijn internationaal erkend paspoort.

De Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft dit element dus over het hoofd gezien bij de behandeling van het dossier en heeft aldus duidelijk het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden."

3.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"Enig middel: schending van de wet, m.n. van de inhoudelijke beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Terwijl: het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Terwijl: artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, de machtiging tot verblijf kan aangevraagd worden bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Het tweede lid van dezelfde paragraaf bepaalt de gevallen waarin de voorwaarde betreffende het beschikken van een identiteitsdocument niet van toepassing is.

De bedoeling van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf, die een vreemdeling in buitengewone omstandigheden kan indienen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel, onontbeerlijk is: de machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te regulariseren (R.v.V. nr. 20.462, 15 december 2008).

Verzoekende partij diende bij het indienen van de aanvraag te bewijzen dat zij beschikt over de vereiste documenten, dan wel aan te tonen dat zij zich in één van de gevallen bevindt waar deze voorwaarde geen toepassing vindt.

Verwerende partij stelt vast dat de aanvraag van betrokkene niet vergezeld was van een afschrift van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of van de nationale identiteitskaart hetzij de motivering toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door de wet van 15.09.2006.

Verzoeker stelt ervan overtuigd te zijn dat zijn aanvraag wel degelijk vergezeld was van een kopij van zijn internationaal erkend paspoort. Deze bewering wordt echter tegengesproken door de stukken van het administratief dossier. Verzoeker toont overigens op geen enkele wijze aan dat de aanvraag wel degelijk vergezeld was van een kopie van zijn paspoort.

Aangezien het paspoort dat toegevoegd werd bij het verzoekschrift tot nietigverklaring, niet toegevoegd werd aan de aanvraag om machtiging tot verblijf kon verwerende partij hier ook geen rekening mee houden bij het nemen van de bestreden beslissing. De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient vanzelfsprekend te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. (Zie ook: R.v.V., nr. 509, 29 juni 2007)

Verzoeker maakt derhalve in het licht van zijn betoog niet duidelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris de beslissing niet zorgvuldig heeft voorbereid en niet gestoeld heeft op een correcte feitenvinding."

3.3. In de mate dat verzoeker de “*schending van de inhoudelijke beginselen van behoorlijk bestuur*” aanvoert is het onderdeel onontvankelijk bij gebreke aan precisering van de beginselen van behoorlijk bestuur. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618) wat in casu, met uitzondering van hetgeen volgt, ontbreekt. Een middel dat gesteund is op de schending van een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, waaromtrent geen nadere aanduidingen worden verschaft, is onontvankelijk (RvS 16 februari 1999, nr. 78.751).

Waar verzoeker de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, legt dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker voert aan dat hij aan zijn voormalig raadsman een kopie heeft gegeven van zijn internationaal paspoort met het oog op de voeging bij de stukken van het regularisatiedossier maar bewijst deze bewering geenszins. Uit het administratief dossier blijkt niet dat deze kopie werd ingediend bij de aanvraag om machtiging tot verblijf. Wel integendeel wordt onder het titeltje “Bijlagen” op de laatste pagina van de aanvraag melding gemaakt van “*Documenten (4) centrum basiseducatie/open school*” en wordt niet vermeld dat een kopie van verzoekers internationaal erkend paspoort wordt toegevoegd. Dergelijke toevoeging blijkt evenmin uit de bewoordingen van de aanvraag om machtiging tot verblijf of uit het administratief dossier. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift een kopie van dit paspoort maar toont niet aan dat hij dit aan de verwerende partij overmaakte voor het nemen van de bestreden beslissing. Een “sterke overtuiging” volstaat niet om een stelling aan te tonen. De redenering van de verwerende partij dient gevolgd te worden.

Verzoeker toont geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN